

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 4 czerwca 1986 r.

Nr 21

TREŚĆ:
Poz.:

USTAWA

108 — z dnia 22 maja 1986 r. o zasadach udziału młodzieży w życiu państwowym, społecznym, gospodarczym i kulturalnym kraju 289

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

109 — z dnia 9 maja 1986 r. w sprawie zasiłków rodzinnych na dzieci rolników indywidualnych 294

110 — z dnia 17 maja 1986 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad wynagradzania pracowników urzędów państwowych 295

111 — z dnia 19 maja 1986 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ogólnych zasad udzielania kredytów na zagospodarowanie dla młodych małżeństw i osób samotnie wychowujących dzieci oraz pomocy w spłacie tych kredytów 296

108

USTAWA

z dnia 22 maja 1986 r.

o zasadach udziału młodzieży w życiu państwowym, społecznym, gospodarczym i kulturalnym kraju.

Mając na względzie, że przyszłość narodu oraz rozwój społeczny, gospodarczy i kulturalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zależą od zjednoczonego wysiłku całego społeczeństwa we właściwym wychowaniu, wykształceniu i przygotowaniu zawodowym młodego pokolenia; uznając wychowanie młodzieży w duchu humanistycznych ideałów społecznych socjalizmu oraz wszechstronny rozwój jej osobowości, uzdolnień i tężyzny fizycznej za jedno z podstawowych zadań polityki państwa; kierując się zasadą, że rola i miejsce młodzieży w społeczeństwie zależy od jej aktywności i należytego wykonywania podstawowych obowiązków obywatelskich; w celu stworzenia warunków do pełnego udziału młodzieży w życiu państwowym, społecznym, gospodarczym i kulturalnym oraz ponoszenia przez młodych obywateli współodpowiedzialności za rozwój narodu i socjalistycznego państwa, stanowi się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

Art. 1. 1. Organy władzy i administracji państwowej obowiązane są tworzyć korzystne warunki do świadomego, odpowiedzialnego i wszechstronnego udziału młodzieży w realizacji wspólnych zadań narodu i państwa oraz umacniania i doskonalenia socjalistycznych stosunków społecznych.

2. Działania, o których mowa w ust. 1, powinny być dostosowywane do poszczególnych grup młodzieży, w zależności od jej wieku, zawodu i sytuacji społecznej.

Art. 2. 1. Obywatelskim obowiązkiem młodzieży jest wykorzystywanie swoich zdolności, wiedzy i sił twórczych dla dobra, rozwoju i bezpieczeństwa kraju.

2. Młodzież obowiązana jest do stałego pogłębiania wiedzy i podnoszenia kwalifikacji zawodowych, rzetelnej i uczciwej pracy, sumiennego wypełniania obowiązków obywatelskich, godnego reprezentowania socjalistycznej Polski i przygotowywania się do jej obrony, przestrzegania prawa, ładu i porządku publicznego, poszanowania zasad współżycia społecznego, przestrzegania socjalistycznej dyscypliny pracy, strzeżenia i umacniania własności społecznej, przejawiania szacunku dla weteranów walki i pracy, współdziałania w zapobieganiu przyczynom i przejawom zjawisk patologicznych w życiu społecznym.

3. Obowiązkiem młodzieży jest aktywne uczestniczenie w życiu i działalności szkół, zakładów pracy i innych środowisk w celu wpływania na rozwój społeczny, gospodarczy i kulturalny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej jako państwa socjalistycznego.

Art. 3. 1. Państwo zapewnia systematyczne badania naukowe problemów młodzieży oraz udostępnianie wyników tych badań właściwym organom, jednostkom organizacyjnym i organizacjom.

2. Organy państwowe i inne państwowe jednostki organizacyjne oraz organizacje spółdzielcze i społeczne obowiązane są w swojej działalności na rzecz młodzieży wykorzystywać wyniki badań określonych w ust. 1.

Rozdział 2

Wychowanie i kształcenie młodzieży.

Art. 4. 1. Organy państwowe, szkoły i inne placówki oświatowo-wychowawcze, zakłady pracy oraz organizacje spółdzielcze i społeczne prowadzą działalność wychowawczą w celu kształtowania:

- 1) poczucia współodpowiedzialności za rozwój i bezpieczeństwo Ojczyzny oraz utrwalanie pokoju na świecie,
- 2) postaw zgodnych z zasadami socjalistycznego humanizmu, a w szczególności: patriotyzmu i internacjonalizmu, szacunku dla pracy i wysokiej etyki zawodowej, wrażliwości społecznej, przestrzegania prawa,ładu i porządku publicznego, poszanowania własności społecznej, odpowiedzialności za siebie i innych, godności osobistej i prawości charakteru, szacunku dla starszych, umiejętności samodzielnego i twórczego działania, poszanowania środowiska i zachowania jego wartości oraz poczucia piękna.

2. Organy państwowe, szkoły i inne placówki oświatowo-wychowawcze oraz zakłady pracy obowiązane są upowszechniać wiedzę wśród młodzieży, a w szczególności wiedzę naukowo-techniczną. Inicjatywy w tym zakresie podejmują i wspierają socjalistyczne związki młodzieży.

3. Wychowanie i kształcenie młodzieży powinno sprzyjać przygotowaniu jej do podejmowania samodzielnego życia społecznego i zawodowego, odpowiadającego uzdolnieniom, kwalifikacjom i stanowi zdrowia.

Art. 5. 1. Integralną częścią systemu wychowania jest patriotyczno-obronne przygotowanie młodzieży do obrony Ojczyzny, sprzyjające rozwijaniu uczuć patriotycznych i internacjonalistycznych oraz kształtowaniu postaw obywatelskich.

2. Szczególną rolę w patriotyczno-obronnym wychowaniu młodzieży spełniają Siły Zbrojne Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, kształtując jej moralno-polityczne wartości, a zwłaszcza postawy patriotyczne i internacjonalistyczne, obywatelskiej odpowiedzialności za losy kraju, a także zdyscyplinowania, odwagi oraz wytrwałości w służbie i pracy.

Art. 6. 1. Organy władzy i administracji państwowej oraz szkoły i inne placówki oświatowo-wychowawcze obowiązane są, sprzyjając rozwojowi indywidualnych zdolności i osobowości, tworzyć warunki równego korzystania z prawa do nauki przez młodzież ze wszystkich środowisk, działać na rzecz wyrównywania dostępu do nauki młodzieży pochodzącej ze środowisk robotniczych i chłopskich oraz pomagać w wyborze zawodu i przygotowaniu do usamodzielnienia się.

2. Organy władzy i administracji państwowej oraz szkoły i inne placówki oświatowo-wychowawcze odpowiadają

za tworzenie warunków do rozwijania przedmiotnictwa i współzawodnictwa w nauce i pracy społecznej oraz współdziałają w tworzeniu warunków rozwoju kultury, kultury fizycznej i turystyki.

3. Socjalistyczne związki młodzieży i inne organizacje społeczne, samorządy uczniowskie i studenckie oraz koła naukowe uczestniczą w realizacji zadań, o których mowa w ust. 2, a także rozwijają działalność na rzecz szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych, w których działają.

Art. 7. 1. Rodzice i prawni opiekunowie obowiązani są zapewniać wychowanie, wykształcenie i opiekę młodzieży.

2. Jeżeli rodzice lub prawni opiekunowie uchylają się od wykonywania obowiązków, o których mowa w ust. 1, właściwe organy państwowe zapewniają egzekucję tych obowiązków zgodnie z obowiązującymi przepisami.

3. Jeżeli rodzice lub prawni opiekunowie nie są w stanie wykonywać obowiązków, o których mowa w ust. 1, właściwe organy państwowe udzielają im niezbędnej pomocy.

4. Działania, o których mowa w ust. 2 i 3, mogą być podejmowane także z inicjatywy albo po zasięgnięciu opinii socjalistycznych związków młodzieży lub innych organizacji społecznych.

5. Rada Ministrów, po zasięgnięciu opinii socjalistycznych związków młodzieży oraz właściwych organizacji społecznych, w drodze rozporządzenia, określa zakres oraz zasady pomocy, o której mowa w ust. 3.

Art. 8. 1. Szczególną rolę w systemie wychowania spełnia wychowanie przez pracę.

2. Właściwą funkcję wychowawczą spełnia praca dobrze zorganizowana i społecznie użyteczna.

3. Młodzieży należy wpaść szacunek dla pracy, obowiązek przestrzegania socjalistycznej dyscypliny pracy, potrzebę społecznej aktywności i odpowiedzialności za podejmowane działania.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio do pracy wykonywanej w ramach zajęć szkolnych, praktyk zawodowych — uczniowskich i studenckich oraz czynów społecznych lub innej pracy.

5. Organy administracji państwowej, państwowe jednostki organizacyjne oraz organizacje spółdzielcze obowiązane są tworzyć warunki dla wakacyjnej pracy młodzieży.

Art. 9. 1. Realizacji zadań, o których mowa w art. 8, w zakresie wychowania, przygotowania zawodowego i obronnego młodzieży sprzyja działalność Ochotniczych Hufców Pracy.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa zadania, organizację, zasady finansowania i sprawowania nadzoru nad Ochotniczymi Hufcami Pracy, a także zadania organów administracji państwowej oraz państwowych jednostek organizacyjnych i organizacji spółdzielczych tworzących warunki działalności Ochotniczych Hufców Pracy.

Art. 10. 1. Kierownicy zakładów pracy obowiązani są:

- 1) tworzyć warunki sprzyjające właściwej adaptacji społeczno-zawodowej młodych pracowników,
- 2) podejmować działania służące kształtowaniu zaangażowanych postaw w wypełnianiu obowiązków pracowniczych i obywatelskich,
- 3) wykorzystywać społecznie użyteczne inicjatywy zgłaszane przez młodzież.

2. Zadania, o których mowa w ust. 1, kierownicy zakładów pracy realizują współdziałając z socjalistycznymi związkami młodzieży, związkami zawodowymi oraz organizacjami społecznymi działającymi w zakładach pracy, między innymi wykorzystując w tym celu działalność funkcjonujących w tych zakładach jednostek organizacyjnych wykonujących zadania w zakresie adaptacji społeczno-zawodowej i przygotowania zawodowego.

3. W zakładach pracy mogą być tworzone młodzieżowe brygady produkcyjne z inicjatywy działających w tych zakładach socjalistycznych związków młodzieży, związków zawodowych, organizacji politycznych i społecznych lub kierowników zakładów pracy.

4. Działalność młodzieżowych brygad produkcyjnych służy:

- 1) zwiększeniu zaangażowania młodych pracowników w podnoszenie wydajności i jakości pracy oraz rozwijaniu inicjatyw produkcyjnych.
- 2) wszechstronnemu rozwojowi młodych pracowników, w szczególności przez doskonalenie ich wiedzy fachowej,
- 3) kształtowaniu w zakładach pracy socjalistycznych zasad współżycia społecznego.

Art. 11. 1. Organy państwowe, państwowe jednostki organizacyjne oraz organizacje spółdzielcze i społeczne obowiązane są tworzyć warunki umożliwiające młodzieży korzystanie z dorobku kultury oraz twórcze jego pomnażanie.

2. Socjalistyczne związki młodzieży mogą tworzyć, korzystając z pomocy państwa oraz w oparciu o środki własne, placówki i instytucje upowszechniania kultury oraz instytucje artystyczne, na zasadach określonych w odrębnych przepisach, a także uczestniczą w programowaniu działalności państwowych i zakładowych placówek i instytucji upowszechniania kultury.

Art. 12. Organy państwowe oraz organizacje społeczne obowiązane są tworzyć warunki aktywnego uczestnictwa młodzieży w kulturze fizycznej i turystyce, w sposób sprzyjający harmonijnemu jej rozwojowi i ochronie zdrowia oraz doskonaleniu sprawności psychofizycznej, w szczególności przez prawidłowe wykorzystywanie już istniejącej bazy materialnej i właściwy jej rozwój.

Art. 13. Szkoły i inne placówki oświatowo-wychowawcze, socjalistyczne związki młodzieży oraz inne organizacje społeczne kształtują świadomość młodzieży w zakresie ochrony środowiska.

Art. 14. Środki masowego przekazywania, w tym radio i telewizja, uczestniczą w wychowaniu i kształce-

niu młodzieży oraz zapewniają jej przedstawicielom udział w pracach programowych, zgodnie z celami określonymi w ustawie.

Rozdział 3

C ochrona warunków życia młodzieży.

Art. 15. Organy władzy i administracji państwowej obowiązane są podejmować skuteczne działania zapewniające młodzieży wyrównywanie warunków pobierania nauki, przygotowania do zawodu oraz podejmowania pracy zawodowej.

Art. 16. Państwo, zapewniając pomoc materialną młodzieży uczącej się, udziela tej pomocy w pierwszej kolejności młodzieży pozostającej w trudnych w warunkach materialnych. System pomocy należy łączyć z wynikami w nauce i pracy.

Art. 17. 1. Zakłady pracy, uwzględniając zasady określone w odrębnych przepisach, obowiązane są tworzyć sprzyjające warunki startu społeczno-zawodowego młodych pracowników, polegające w szczególności na:

- 1) budowie, rozbudowie i wyposażaniu hoteli i stołówek pracowniczych,
- 2) wykorzystywaniu zakładowych funduszy mieszkaniowych i socjalnych na pomoc dla młodych pracowników wyróżniających się postawą w pracy zawodowej, w tym na dofinansowanie wkładów mieszkaniowych i udzielanie pożyczek mieszkaniowych,
- 3) popieraniu budownictwa w ramach młodzieżowych spółdzielni i zrzeczeń budowlanych oraz udzielaniu tym spółdzielniom i zrzeczeniom wszechstronnej pomocy,
- 4) umożliwianiu uzupełniania wykształcenia zgodnie z potrzebami zakładu pracy.

2. Właściwe organy państwowe obowiązane są tworzyć dogodne warunki korzystania z kredytów i innych form pomocy przez młodych rolników nabywających, obejmujących i prowadzących gospodarstwa rolne.

3. Właściwe organy państwowe obowiązane są tworzyć dogodne warunki startu życiowego młodej rodziny między innymi przez system kredytów dla młodych małżeństw, których formy i zasady określają odrębne przepisy.

4. Rada Ministrów, po zasięgnięciu opinii socjalistycznych związków młodzieży, może określać inne niż wymienione w ust. 1—3 formy pomocy dla młodych pracowników i młodych rolników oraz zasady i tryb jej udzielania.

Art. 18. 1. Młodzieży zapewnia się opiekę zdrowotną w zakładach społecznej służby zdrowia, dostosowaną do potrzeb jej psychofizycznego rozwoju, oraz upowszechnia się wśród niej oświatę zdrowotną i potrzebę troski o własne zdrowie.

2. Młodzież jest objęta powszechnymi badaniami profilaktycznymi w różnych formach, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

3. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej, po zasięgnięciu opinii socjalistycznych związków młodzieży, w drodze rozporządzenia, określa zakres, zasady i tryb przeprowadzania badań młodzieży nie objętej dotychczas badaniami profilaktycznymi.

Art. 19. 1. Wprowadza się obowiązek dokonywania okresowych ocen stanu zdrowia młodzieży.

2. Organy władzy i administracji państwowej, zakłady społecznej służby zdrowia i inne państwowe jednostki organizacyjne oraz zakłady pracy obowiązane są w swojej działalności wykorzystywać wyniki ocen, o których mowa w ust. 1, dla przeciwdziałania występującym zagrożeniom zdrowotnym i ich usuwania oraz dla poprawy opieki zdrowotnej nad młodzieżą.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do organizacji spółdzielczych i społecznych.

4. Rada Ministrów, po zasięgnięciu opinii socjalistycznych związków młodzieży, określa zasady i tryb dokonywania oraz wykorzystywania ocen stanu zdrowia młodzieży.

Art. 20. 1. Młodzieży dotkniętej inwalidztwem i młodzieży niepełnosprawnej stwarza się warunki włączania się do życia społecznego i zawodowego, odpowiadającego jej uzdolnieniom, kwalifikacjom i stanowi zdrowia.

2. Organy administracji państwowej obowiązane są tworzyć warunki zapewniające właściwy poziom produkcji sprzętu służącego wyposażeniu młodzieży dotkniętej inwalidztwem i młodzieży niepełnosprawnej, umożliwiającemu wykonywanie czynności życia codziennego, pobieranie nauki i wykonywanie pracy zawodowej.

3. Dla realizacji celów określonych w ust. 1 i 2 prowadzi się ewidencję młodzieży dotkniętej inwalidztwem i młodzieży niepełnosprawnej.

4. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa:

- 1) zasady i tryb prowadzenia ewidencji młodzieży dotkniętej inwalidztwem i młodzieży niepełnosprawnej oraz organy właściwe w tych sprawach,
- 2) po zasięgnięciu opinii socjalistycznych związków młodzieży — zakres i formy pomocy dla młodzieży dotkniętej inwalidztwem i młodzieży niepełnosprawnej.

Art. 21. Młodzież ucząca się i studiująca w systemie stacjonarnym ma prawo do ulg w opłatach za korzystanie z obiektów kulturalnych, sportowych i rekreacyjnych oraz ulg w opłatach za udział w imprezach kulturalnych, sportowych i rekreacyjnych, na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

Art. 22. Organy państwowe, szkoły i inne placówki oświatowo-wychowawcze, zakłady pracy oraz socjalistyczne związki młodzieży i inne organizacje społeczne obowiązane są przeciwdziałać przyczynom i przejawom zjawisk patologicznych w życiu społecznym.

Rozdział 4

Aktywność obywatelska młodzieży.

Art. 23. Aktywność obywatelska młodzieży wyraża się w szczególności przez:

- 1) uczestniczenie w realizacji określonych przez państwo zadań w społecznym, gospodarczym i kulturalnym rozwoju kraju,
- 2) przygotowanie się do obrony Ojczyzny i socjalistycznych zdobyczy narodu,
- 3) udział w działaniach na rzecz zachowania i obrony pokoju,
- 4) umacnianie praworządności ludowej oraz ładu i porządku publicznego,
- 5) działalność w organizacjach politycznych i społecznych,
- 6) udział w organach władzy i różnych formach samorządu społecznego oraz w umacnianiu demokracji socjalistycznej,
- 7) inicjowanie działań służących ochronie środowiska,
- 8) udział w tworzeniu kultury narodowej, w tym przez rozwijanie własnej działalności w tym zakresie,
- 9) prowadzenie działalności w zakresie kultury fizycznej i turystyki.

Art. 24. Młodzieży zapewnia się prawo w szczególności do:

- 1) opiniowania sposobu wykorzystania środków przeznaczonych na realizację polityki państwa w sprawach młodzieży,
- 2) opiniowania projektów aktów prawnych,
- 3) prowadzenia działalności gospodarczej, w tym w szczególności budownictwa mieszkaniowego w różnych formach organizacyjnych,
- 4) inicjowania budowy obiektów i urządzeń kulturalnych, sportowych i turystycznych,
- 5) prowadzenia placówek kulturalnych, sportowych i turystycznych.

Art. 25. Organy władzy i administracji państwowej, państwowe jednostki organizacyjne oraz organizacje spółdzielcze i społeczne obowiązane są w szczególności:

- 1) wspierać inicjatywy młodzieży na rzecz rozwoju gospodarki narodowej,
- 2) wspierać działania młodzieży na rzecz unowocześnienia wsi i postępu w rolnictwie oraz zapewnienia samowystarczalności żywnościowej kraju,
- 3) tworzyć warunki sprzyjające adaptacji i awansowi społeczno-zawodowemu młodych pracowników w oparciu o zasady polityki kadrowej i placowej, w tym awansu opartego na doskonaleniu kwalifikacji zawodowych i fachowych,
- 4) wspierać inicjatywy młodych pracowników w zakresie postępu naukowo-technicznego i wdrożeń,
- 5) wspierać inicjatywy młodzieży w zakresie ochrony środowiska i zachowania jego wartości,
- 6) tworzyć warunki sprzyjające rozwojowi szczególnie uzdolnionej młodzieży,

- 7) tworzyć warunki sprzyjające zwiększeniu udziału młodzieży w działalności organów władzy oraz wszystkich form samorządu,
- 8) wspierać inicjatywy młodzieży w zakresie kultury, kultury fizycznej i turystyki.

Rozdział 5

Socjalistyczne związki młodzieży.

Art. 26. Socjalistyczne związki młodzieży uczestniczą w procesie kształcenia i socjalistycznego wychowania młodzieży, pobudzają jej społeczną aktywność i organizują do pracy na rzecz społecznego, gospodarczego i kulturalnego rozwoju kraju, bronią jej praw i są rzecznikami jej interesów.

Art. 27. 1. Socjalistyczne związki młodzieży mogą inicjować i organizować działalność gospodarczą młodzieży w formie przedsiębiorstw własnych, przedsiębiorstw mieszanych, spółdzielni, udziału w spółkach oraz patronatów nad młodzieżowymi spółdzielniami pracy i spółdzielniami budownictwa mieszkaniowego.

2. Działalność gospodarcza określona w ust. 1 organizowana jest zgodnie z potrzebami i możliwościami danego terenu oraz powinna służyć materialnemu wspieraniu działalności statutowej socjalistycznych związków młodzieży.

3. Zasady prowadzenia działalności gospodarczej określonej w ust. 1 regulują odrębne przepisy.

Art. 28. 1. Socjalistyczne związki młodzieży mają prawo występowania we wszystkich sprawach dotyczących młodzieży.

2. Do uprawnień socjalistycznych związków młodzieży należy w szczególności:

- 1) opiniowanie projektów aktów prawnych dotyczących młodzieży, w tym zwłaszcza w zakresie polityki kadrowej i płacowej, awansu zawodowego i społecznego, świadczeń socjalnych, budownictwa mieszkaniowego, oświaty i wychowania, szkolnictwa wyższego, opieki zdrowotnej, kultury, kultury fizycznej i turystyki,
- 2) przedstawianie opinii w innych sprawach dotyczących życia państwowego, społecznego, gospodarczego i kulturalnego.

3. Uprawnienie określone w ust. 2 pkt 1 nie dotyczy projektów aktów prawnych z zakresu obronności i bezpieczeństwa Państwa.

4. Socjalistycznym związkom młodzieży przysługuje prawo występowania z wnioskami w sprawie wydania lub zmiany aktu prawnego dotyczącego spraw młodzieży.

5. Organ państwowy, do którego skierowano wniosek, o którym mowa w ust. 4, obowiązany jest w terminie jednego miesiąca przedstawić socjalistycznemu związkowi młodzieży stanowisko wobec tego wniosku, a w razie negatywnego stanowiska — także jego uzasadnienie.

Art. 29. Organy administracji państwowej i gospodarczej obowiązane są tworzyć warunki umożliwiające socjalistycznym związkom młodzieży realizację przysługujących im uprawnień, a w szczególności udzielać im informacji w sprawach objętych statutową działalnością tych związków, z zastrzeżeniem obowiązku zachowania tajemnicy państwowej i służbowej.

Art. 30. 1. Na wniosek wojewódzkiej instancji socjalistycznego związku młodzieży kierownik zakładu pracy obowiązany jest udzielić pracownikowi powołanemu do pełnienia funkcji z wyboru w zakładowej organizacji socjalistycznego związku młodzieży zwolnienia od pracy, na zasadach określonych w drodze rozporządzenia przez Radę Ministrów, po zasięgnięciu opinii socjalistycznych związków młodzieży.

2. Zakład pracy obowiązany jest udzielić pracownikowi powołanemu do pełnienia funkcji z wyboru w socjalistycznym związku młodzieży urlopu bezpłatnego, na zasadach i w trybie określonych w Kodeksie pracy.

3. Kierownik zakładu pracy obowiązany jest zwolnić pracownika od pracy zawodowej, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia za czas niezbędny do wykonywania doraźnej czynności związanej z jego funkcją w socjalistycznym związku młodzieży, jeżeli nie może być ona wykonywana w czasie wolnym od pracy.

Art. 31. 1. Zakład pracy nie może wypowiedzieć ani rozwiązać umowy o pracę z pracownikiem będącym członkiem zarządu zakładowej organizacji socjalistycznego związku młodzieży w czasie trwania mandatu, chyba że zachodzą przyczyny uzasadniające rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia. Rozwiązanie umowy o pracę może nastąpić po uprzednim uzyskaniu zgody właściwej terenowej instancji socjalistycznego związku młodzieży.

2. Przepisu ust. 1 zdanie drugie nie stosuje się w razie likwidacji zakładu pracy, a także w razie uzyskania przez pracownika prawa do renty z tytułu zaliczenia do I lub II grupy inwalidów.

3. Zakład pracy nie może wypowiedzieć pracownikowi będącemu członkiem zarządu zakładowej organizacji socjalistycznego związku młodzieży warunków pracy i płacy na jego niekorzyść w okresie ustalonym w ust. 1, chyba że wypowiedzenie stało się konieczne z przyczyn, o których mowa w art. 43 § 1 Kodeksu pracy.

4. Przepisy ust. 1—3 stosuje się odpowiednio w wypadku, gdy pracownik jest zatrudniony na podstawie mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę.

5. Przepisy ust. 1—4 stosuje się odpowiednio do pracownika pełniącego z wyboru funkcję w organach instancji socjalistycznego związku młodzieży, z tym że zgodę na rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia wyraża właściwy statutowo organ instancji, w której pracownik pełni swą funkcję.

Art. 32. 1. Pracownik skierowany przez socjalistyczny związek młodzieży do udziału w organizacji wypoczynku dzieci i młodzieży ma prawo wyboru terminu urlopu wypoczynkowego, w trakcie którego pełnić będzie społecznie funkcję wychowawcy lub inną na obozie, ko-

lonii, kursie lub w innych placówkach wypoczynku dzieci i młodzieży. W wypadku pełnienia takiej funkcji odpłatnie zakład pracy obowiązany jest udzielić pracownikowi urlopu bezpłatnego w wymiarze nie przekraczającym 26 dni w roku.

2. Skorzystanie z uprawnień, o którym mowa w ust. 1, wymaga potwierdzenia powierzenia pełnienia funkcji określonej w tym przepisie. Stosowne zaświadczenie w tym zakresie wydają centralne lub wojewódzkie instancje socjalistycznych związków młodzieży.

Art. 33. Kierownik zakładu pracy, szkoły oraz terenowy organ administracji państwowej, odpowiednio do posiadanych możliwości, obowiązani są zapewnić organizacjom socjalistycznych związków młodzieży działającym na ich terenie warunki lokalowe oraz środki techniczne umożliwiające funkcjonowanie tych organizacji.

Art. 34. Socjalistyczne związki młodzieży mogą występować do międzynarodowych organizacji młodzieżowych w celu reprezentowania, zgodnie z polityką zagraniczną Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, interesów swoich członków wobec społeczności międzynarodowej i umacniania międzynarodowej solidarności młodzieży na rzecz pokoju, postępu i sprawiedliwości społecznej.

Art. 35. Zasady tworzenia, rejestracji oraz sprawowania nadzoru nad działalnością socjalistycznych związków młodzieży regulują odrębne przepisy.

Rozdział 6

Państwowy Fundusz Młodzieży.

Art. 36. Tworzy się Państwowy Fundusz Młodzieży, zwany dalej „Funduszem”.

Art. 37. 1. Dochodami Funduszu są środki wypracowane przez młodzież, dotacje z budżetu państwa, środki przekazywane przez organizacje zrzeszające młodzież oraz działające na rzecz młodego pokolenia, dobrowolne wpłaty, darowizny, zapisy osób fizycznych i prawnych oraz środki przekazywane przez fundacje, a ponadto inne dochody ustalone przez Radę Ministrów.

2. Środki Funduszu przeznacza się w szczególności na wspieranie:

- 1) czynów społecznych i inicjatyw gospodarczych podejmowanych przez młodzież,
- 2) działalności samokształceniowej, naukowo-technicznej i wynalazczej młodzieży,
- 3) działalności wydawniczej dla dzieci i młodzieży,
- 4) pomocy dla sierot i wychowanków domów dziecka oraz młodzieży dotkniętej inwalidztwem i niepełnosprawnej,
- 5) działalności kulturalno-rozrywkowej, sportowej i turystycznej na rzecz dzieci i młodzieży.

3. Środki Funduszu nie wykorzystane w danym roku kalendarzowym przechodzą na rok następny.

4. Rada Ministrów, po zasięgnięciu opinii socjalistycznych związków młodzieży, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe zasady tworzenia, wykorzystania i zarządzania Funduszem.

5. W sprawach nie unormowanych ustawą stosuje się przepisy o funduszach celowych, wydane na podstawie prawa budżetowego.

Rozdział 7

Przepisy końcowe.

Art. 38. Przez użyte w ustawie określenie:

- 1) socjalistyczne związki młodzieży — rozumie się Związek Socjalistycznej Młodzieży Polskiej, Związek Młodzieży Wiejskiej, Związek Harcerstwa Polskiego i Zrzeszenie Studentów Polskich,
- 2) szkoła — rozumie się szkołę podstawową, ponadpodstawową i wyższą,
- 3) placówki oświatowo-wychowawcze — rozumie się placówki uczestniczące w procesie opieki, wychowania i kształcenia młodzieży, w tym w szczególności placówki określone w przepisach o rozwoju systemu oświaty i wychowania.

Art. 39. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1987 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. K. Barcikowski
Sekretarz Rady Państwa: Z. Surowiec

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 maja 1986 r.

w sprawie zasiłków rodzinnych na dzieci rolników indywidualnych.

Na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 268 i z 1984 r. Nr 52, poz. 269) oraz w związku z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b) ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o funduszu gminnym i funduszu miejskim (Dz. U. Nr 52, poz. 269) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rolnikowi oraz domownikowi, którzy są objęci ubezpieczeniem społecznym rolników indywidualnych, przyznaje się zasiłek rodzinny, jeżeli:

- 1) nie są uprawnieni do pobierania zasiłków lub godatków rodzinnych na podstawie innych przepisów,
- 2) osiągają niskie dochody w przeliczeniu na jednego członka rodziny.